

تنگی شریانهای کاروتید و ورتبرال در بیماران با سابقه عمل با پاس عروق کرونر*

دکتر مسعود اعتمادی فر^۱، دکتر فرشاد قدیری، دکتر معصومه صادقی

دارای پلاک در شرائین ورتبرال بودند. در ۴ نفر پلاکهای کاروتید و در یک نفر پلاکهای ورتبرال بصورت دو طرفه دیده شد. اکثریت پلاکها در شریانهای کاروتید منجر به تنگی کمتر از ۷۰٪ شده و تنها در ۲٪ از بیماران تنگی بیش از ۷۰٪ دیده شد. همچنین تنها در ۲٪ از بیماران تنگی قابل توجه شریان ورتبرال دیده شد. در بررسی عوامل مختلف مؤثر بر ایجاد پلاک آترواسکلروتیک شامل جنس بیمار، سمت شریان (راست یا چپ)، سابقه دیابت، هیپرلیپیدمی، پرفشاری خون و استعمال سیگار، هیچکدام ارتباط معنی‌داری با وجود پلاکهای آترواسکلروتیک در شریانهای کاروتید داشتند. تنها عامل مرتبط با پلاک آترواسکلروتیک در شریانهای کاروتید داخلی، سن افراد مورد مطالعه بود (رگرسیون لوستیک $P=0.009$ و $B=0.059$)، بطوری که بخصوص در افراد مسن تر از ۶۵ سال، پلاکهای کاروتید فراوانی بیشتری داشتند (39% افراد مسن تر از ۶۵ سال) و همچنین بطور معنی‌داری با بالا رفتن سن، شدت تنگی حاصل از پلاک بیشتر شده است ($P=0.019$).

در مطالعات مشابه علاوه بر سن بالا، فاکتورهای دیگری نیز مانند پرفشاری خون، استعمال سیگار و جنس مؤنث نیز به عنوان فاکتورهای خطر در بروز تنگی عروق کاروتید مطرح شده‌اند^(۳).

با توجه به اینکه نتایج این مطالعه نشانگر وجود پلاک آترواسکلروتیک و تنگی در عروق کاروتید داخلی بسیاری از بیماران با سابقه عمل با پاس عروق کرونر می‌باشد که می‌تواند سلامت و زندگی این بیماران را به مخاطره اندخته و از کیفیت زندگی آنان بکاهد، توصیه می‌گردد بیمارانی که تحت عمل جراحی با پاس عروق کرونر قلب قرار می‌گیرند، بخصوص بیماران مسن تر از ۶۵ سال، تحت بررسی‌های منظم دوره‌ای سونوگرافی دلپس عروق کاروتید قرار گرفته تا در صورت نیاز به درمان این ضایعات اقدام گردد.

آترواسکلروز با درگیر ساختن عروق باعث ایجاد تنگی و انسداد و نهایتاً بروز حوادث ایسکمیک قلبی و مغزی می‌گردد و در بسیاری از بیماران درگیری عروق کرونر قلب و عروق مغزی بطور همزمان دیده می‌شود^(۱). تشخیص به موقع تنگی بدون علامت شریان کاروتید اهمیت فراوانی در کاهش خطر بروز حوادث عروقی مغز و پیشگیری از ناتوانی‌ها خواهد داشت^(۲). روش‌های مختلفی جهت بررسی پلاکهای عروق کاروتید وجود دارد که اولتراسونوگرافی به روش داکلکس به دلیل هزینه اندک، غیر تهاجمی بودن، فقدان عوارض جانبی و حساسیت و ویژگی بالا، روشی است که بطور ارجح جهت غربالگیری تنگی در عروق گردن مورد استفاده قرار می‌گیرد^(۳).

مطالعه حاضر یک مطالعه مقطعی توصیفی تحلیلی از نوع Cross-Sectional می‌باشد که در سالهای ۸۰ - ۱۳۷۹ در بیمارستان الزهراء(س) شهر اصفهان انجام شده است. از میان بیماران شهر اصفهان با سابقه عمل با پاس عروق کرونر (CABG) در سالهای ۱۳۷۹ تا ۱۳۷۷، ۱۰ بیمار بطور غیر احتمالی متوالی انتخاب شده و عروق کاروتید و ورتبرال آنها از نظر وجود پلاک و تنگی توسط سونوگرافی داکلکس رنگی بررسی شده؛ سن، جنس و سوابق پزشکی آنان جمع‌آوری شده و داده‌های حاصله توسط نرمافزار 10 SPSS تحلیل شد. تمامی بیماران توسط یک نفر نرولوژیست و با استفاده از دستگاه 9 ATL(Ultramerk) و ترانس دیوسر پنج مگاهرتز مورد سونوگرافی قرار گرفتند. جهت تعیین شدت تنگی در شریانهای کاروتید از حداقل سرعت جریان خون سیستولیک (PSV) و نسبت PSV کاروتید داخلی به PSV کاروتید مشترک استفاده شد^(۴). همچنین جهت تعیین شدت تنگی در شریانهای ورتبرال میزان افزایش PSV محل تنگی مورد استفاده قرار گرفت^(۵).

۲۵٪ افراد مورد مطالعه دارای پلاک در شریانهای کاروتید داخلی و ۲۰٪

* این طرح با شماره ۷۹۲۷۷ در دفتر هماهنگی امور پژوهش ثبت شده و هزینه آن از محل اعتبارات معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان اصفهان پرداخت گردیده است.

^۱- گروه اعصاب، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

مراجع

- 1- Caplan LR. Cerebrovascular disease and neurologic manifestation of heart disease. In: Alexander KW, Schland RC. Fuster V. *The Heart*: Mc Graw Hill. New York, 1998: 2495.
- 2- Perloff JK. Neurological disorder and heart disease. In: Braunwald E. *Heart Disease*: WB Saunders. Philadelphia, 1997: 1879.
- 3- Birincioğlu L, Arda K, Bardakci H. Carotid disease in patients scheduled for coronary artery bypass : analysis of 678 patients. *Angiology* , 1999; 50(1): 9-19.
- 4- Freed KS. The extracranial Cerebral Vessel. In: Rumack CM. *Diagnostic Ultrasound*: Mosby. St Louis, 1998:885-919.
- 5- Carroll BA, Holder CV. Vertebral artery duplex sonography. *J Ultrasound med*, 1990; 9:427-28.